

**АКАТИСТ СВЕТОЈ АНАСТАСИЈИ СРБСКОЈ
МАЈЦИ СВЕТОГ САВЕ**

22. јун / 5. јул

Кондак 1.

Теби, смерној слушкињи Господњој, која си роду Србскоме другог крститеља, светога Саву, родила, похвални песмопој приносимо, а ти, пошто си стекла пред Господом изобилну милост, помоли се за спасење наше, како би могли да ти благодарно кличемо: Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Икос 1.

На предвечном савету Пресвете Тројице, када је промишљан план о стварању света, и ти, света Анастасија, би провиђена да у своје време послужиш у Србскоме роду као сјајни сасуд благодати Божије, поставши света супруга светог Симеона и мајка светих синова Саве и Симона Монаха. Прими због тога ове анђелске усклике наше:

Радуј се, јер си чедо свето, светога Саву, родила!

Радуј се, јер си њиме род Србски обогатила!

Радуј се, јер иако не беше Србкиња Србским духом дисаше!

Радуј се, јер из утробе твоје Србима процвета цвет бесмртности!

Радуј се, јер је из тебе произишао велики учитељ Боговиђења!

Радуј се, јер си роду своме даровала светилника Васељене!

Радуј се, јер си царски венац носивши на Земљи, царски венац и на Небесима примила!

Радуј се, родитељнице онога који нас је у Господу Христу занавек родио!

Радуј се, миомирисни цвете земље Србске!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 2.

Ти, света Анастасија, беше кћерка грчкога цара Романа, који те је од малена учио свакој врлини и побожности, желећи да са анђелима непрестано појеш: Алилуја!

Икос 2.

Као што приличи царској кћери, и ти си, света Анастасија, имала велике учитеље који су ти оплеменили душу многим врлинама. Али још више од тога, мајка твоја ти је у срце улила љубав ка Богу, учећи те да љубиш

ближње као себе саму, спремајући те да једнога дана понесеш терет владарске службе. Нека ове речи буду похвала доброты твојој:

Радуј се, јер си у царском дому своје научена да будеш слуга свима!

Радуј се, јер је у теби светлост Божија просијала!

Радуј се, јер си сасуд благодати Божије постала!

Радуј се, јер си светлост Духа Светога у срцу носила!

Радуј се, јер си саму себе и сав живот свој Христу Богу предала!

Радуј се, јер си Господа Христа вазда у срцу носила!

Радуј се, јер си Бога и делом и речима прослављала!

Радуј се, јер си славу Божију житијем твојим благовестила!

Радуј се, јер си вечност пред очима стално имала!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 3.

И када дође време за то, ти, света Анастасија, би испрошена за Србског жупана Стефана Немању, да са њим у брачној слози појеш: Алилуја!

Икос 3.

Као што сунце које долази са истока свакога дана обасјава земљу Србску, тако и ти, света Анастасија, када дође из Цариграда у Србију, засија као ново сунце доносећи са собом светлост византијског двора и лепоту Православља. Прими стога ове наше похвале:

Радуј се, јер си чистотом неземаљском засијала у роду Србском!

Радуј се, јер си нам из престонице Византије дубоку побожност принела!

Радуј се, јер иако си царску дијадему носила, заповести Христове си прилежно испуњавала!

Радуј се, јер си у Господу радост вечну задобила!

Радуј се, јер си веру Православну у Србији угледам својим чувала!

Радуј се, јер си свештени страх Божији увек у себи имала!

Радуј се, јер си са љубављу јарам Христов на себе примила!

Радуј се, јер си свима пример побожности била!

Радуј се, јер си супругу своје, светом Симеону, увек смерно служила!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 4.

Ти си, света Анастасија, испунила закон Божији дат Еви, да рађа и да се множи, јер си два сина и две кћери убрзо родила, и због тога си благодарно појала: Алилуја!

Икос 4.

Као честита и добро васпитана византијска кнегиња, ти си, света Анастасија, синове и кћери своје учила највишим врлинама које треба да носе владарска деца. А највише од свега си их учила да једину сигурну наду у животу имају само у Господу. Зато нека те речи ове достојно похвале:

Радуј се, јер си научена мудрошћу Свише децу своју кротости и смирењу учила!

Радуј се, јер си и сама кротка и смирена била!

Радуј се, јер си као царица за Царство Небеско два царевића родила!

Радуј се, јер си Господу целог живота смерно служила!

Радуј се, јер си од Господа стоструку награду за жртву земаљску примила!

Радуј се, јер си у благословеном браку поживела!

Радуј се, јер је дом твој царски свим домовима Србским пример побожности био!

Радуј се, јер је из тебе процветао најлепши цвет Србски!

Радуј се, јер се цела породица твоја у свеце Божије уписала!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 5.

Носећи у срцу своме Господа Христа и Мајку Његову, Пресвету Богородицу, ти си, света Анастасија, са супругом својим Немањом подизала цркве и манастире, да се у њима без престанка поје: Алилуја!

Икос 5.

Највећа задужбина твоја, света Анастасија, беше манастир посвећен Мајци Божијој, крај реке Косанице и града Топлице. Ту беше устројен монашки живот за подвижнице женскога рода, које су биле со земљи Србској и молитвенице за цео род људски. Почуј стога од нас ове речи хвале:

Радуј се, јер иако у времену живљаше, ка вечности поглед свој вазда упираше!

Радуј се, јер си Оца и Сина и Светога Духа православно исповедала!

Радуј се, јер си Мајку Божију непрестано у молитвама својим призивала!

Радуј се, јер си манастир у славу Њену подигла!

Радуј се, јер си према Мајци Божијој велику љубав имала!

Радуј се, јер Православну веру свим срцем исповедала!

Радуј се, јер је утроба твоја свеце Божије у себи носила!

Радуј се, јер си добротом својом земље Србске облагородила!
Радуј се, молитвенице за спасење наше!
Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 6.

Када већ беше у поодмаклим година, ти, света Анастасија, усрдно мољаше Господа да ти подари још једно чедо, које ће као анђео појати: Алилуја!

Икос 6.

Та жеља твоја, света Анастасија, би мила и супругу твоме Немањи, те се ви помолисте Богу да вам подари чедо које ћете Њему посветити, обећавши да ћете после тога живети као брат и сестра, чувајући чистоту брачне постеле. Прими стога ове молитвене усклике наше:

Радуј се, јер си од Бога изабрана да будеш мати Светилника Србскога!
Радуј се, јер си са сузама испросила најлепше Србско дете, светога Саву!
Радуј се, јер си га као дар Господу натраг повратила!
Радуј се, јер те је Господ благословио да будеш света мајка свете деце и светог супруга!
Радуј се, јер родивши просветитеља Србскога и слава твоја још јаче засија!
Радуј се, јер беше премудра учитељка учитељу рода Србскога!
Радуј се, јер име твоје безбројни Срби сваки дан у молитвама призивају!
Радуј се, јер си испуњењем заповести доказала да љубиш Бога!
Радуј се, јер си вољу Божију за своју вољу сматрала!
Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 7.

Као што Бог услиши молбу свете Јелисавете, тако и теби молба би услишена и ти, света Анастасија, у педесетој години роди сина Растка и благодарно запева: Алилуја!

Икос 7.

Радости твојој, света Анастасија, не беше краја, јер ти доби анђела у телу, малог Растка, који је анђелски од првога дана живео. Такво дете се у Срба још није родило, јер све његово беше чисто и честито, да се видело од малена да ће бити велик и славан нада сву децу Србску. Радујући се са тобом, ми ти кличемо овако:

Радуј се, јер Бог преко тебе чудо учини, подаривши нам Просветитеља рода нашега!

Радуј се, јер си Анђела роду Србскоме родила!

Радуј се, јер си последње чедо родивши чистоту телесну до смрти сачувала!

Радуј се, јер си пропадљиво тело носивши у насладу непропадљивости душом се настанила!

Радуј се, јер си и душом и телом ка Небеским висинама стремила!

Радуј се, јер си се уздржањем као савршена жртва Богу на дар принела!

Радуј се, јер си се мудрим дјевама уподобила и са Жеником у брачне одаје радосно ушла!

Радуј се, чистоте и целомудрија похвало!

Радуј се, пребогата врлинама!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 8.

После доста година у дом твој, света Анастасија, дођоше неки Руски монаси са Свете горе, који се највише свидеше младом ти сину Растку, јер он, гледајући у лица њихова света и слушајући речи њихове, усхићено појаше: Алилуја!

Икос 8.

Растко се твој, света Анастасија, стаде код тих монаха распитивати о монашком животу, па у једном трену, носећи у срцу призив Свише, одлучи да са њима кришом напусти дом свој. И тако једне ноћи, он оде да служи Богу и роде своме, а ти, и не слутише да га овом животу више нећеш видети. Због тога прими ове наше благодарне уздахе:

Радуј се, јер си животом својим овчица Христова постала!

Радуј се, јер си кротошћу и смирењем душу украсила!

Радуј се, јер си монахе са љубављу у дом свој примала!

Радуј се, јер је најмлађи син твој велики пријатељ Божији постао!

Радуј се, јер је дом твој био увек отворен за сиромашне и убоге!

Радуј се, јер си милостињу делећи милост код Господа стекла!

Радуј се, јер си, иако царица земне беше, Царство Небеско најпре од Бога искала!

Радуј се, јер си се показала као огледало Божије премудрости!

Радуј се, јер си од рода Србскога истински поштована!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 9.

И када ви, света Анастасија, у дому вашем другог дана видесте да Растка нема међу вама, плач велики сатвористе, и онда посласте потеру за монасима који га одведоше пут Свете Горе, са надом појући: Алилуја!

Икос 9.

Могу ли и уста анђела Небеских да опевају чудо које се потом догоди. Јер када на Светој Гори потеря Србска пронађе Растка у манастиру Русику, он, поучен Свише, замоли да се осами до јутра, а онда прими монашки постриг од игумана, пославши теби, света Анастасија, и супругу твојој, пострижене власи. Видећи у томе Божију вољу, ти се смерно приклони пред њом, а ми, дивећи се жртви твојој, певамо ти овако:

Радуј се, јер си душу и тело осветила покајањем и делима милосрђа!

Радуј се, јер си на милост Господњу сву наду полагала!

Радуј се, јер си власи сина свога Саве када је монах постао са сузама целивала!

Радуј се, јер си се тада смерно пред Богом поклонила и то као вољу Његову примила!

Радуј се, јер си пре Суда на десну страну Бога стала!

Радуј се, јер си име Исусово даноноћно у молитви призивала!

Радуј се, јер као некада у царском дому твојој сада у манастиру Студеници почиваш са супругом светим Симеоном и сином светим Стефаном!

Радуј се, јер истинска отаџбина твоја беше на Небесима!

Радуј се, јер се и сада са породом својим молиш за спас народа Србскога!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 10.

Иако је љубљено чедо твоје, свети Сава, за овај свет био умро, ти, света Анастасија, осећаше у срцу својој да ће се из тога изродити благослов за цео народ Србски, који ће због тога благодарно кроз векове појати: Алилуја!

Икос 10.

Као и свака мајка, и ти си, света Анастасија, у самој души својој, желећи да помогнеш чеду својој који се подвизаваше на Атонској Гори, топле сузе лила пред иконом Господа Христа, а посебно пред Мајком

Божијом, да га Они заштите и дају му снаге да издржи подвиг који је преузео на себе. Зато и ми теби шаљемо ове молитвене усклике:

Радуј се, јер си озарена светлошћу Христовом свето чедо родила!

Радуј се, јер си за Господом Христом смерно ходила целога живота свога!

Радуј се, јер си топле молитве из дома твога слала пут југа, ка Светој Гори!

Радуј се, јер ти је син твој, свети Сава, још силније молитве са Свете Горе слао!

Радуј се, јер иако си царскога рода била пред Царем Неба и Земље си се смерно поклонила!

Радуј се, јер си из срца свога грех изагнала и Духа Светога у њему настанила!

Радуј се, јер си истинску љубав ка Богу имала!

Радуј се, јер си свакодневно хвалу Богу клицала!

Радуј се, јер се сада наслађујеш гледањем славе Божије!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 11.

А када супруг твој, потоњи свети Симеон, одлучи да напусти трон владалачки и прими монашки постриг, и ти, света Анастасија, као смерна и покорна супруга, а и понесена саветом сина твога, светога Саве, исто обуче монашку ризу и у анђелском лику, анђелски запева: Алилуја!

Икос 11.

После монашења, ти, света Анастасија, оде у задужбину своју, манастир Пресвете Богородице на Топлици, где у посту и молитви проведе последње године земнога живота свога. До тебе су допирали радосни гласи о духовној величини сина твога, светога Саве, који беше устројио манастир Хиландар, са мужем твојим, светим Симеоном, зашта си благодарила Богу, а и ми, теби, смерној слушкињи Господњој, благодаримо овако:

Радуј се, јер си за Благовести образ монашки примила и радосно узвикнула: Ево слушкиње Господње!

Радуј се, јер си Пресветој Богородици манастир подигла!

Радуј се, јер си Јој се увек са дубоком побожношћу молила!

Радуј се, јер си се царске одаје скромном монашком келијом заменила!

Радуј се, јер си смерно свет оставила и у манастир на покајање пошла!

Радуј се, јер си душу сузама покајања очистила!

Радуј се, јер си именом својим монашким проповедала Васкрсење Христово!

Радуј се, јер си страхом Божијим вазда Светим Тајнама приступала!

Радуј се, јер си послушави сина свога у старости и монашку ризу обукла!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 12.

Видевши пород свој како величанствено служи Богу и роду, ти, света Анастасија, убрзо по смрти супруга свога, светог Симеона, мирно предаде душу своју свету у руке анђела, који је понесоше у Небеске висине, радосно појући: Алилуја!

Икос 12.

А да би народ Србски имао утеху до скончанија века, мошти твоје, света Анастасија, беху положене у манастир Студеницу, заједно са моштима супруга твога, светог Симеона и сина ти, светог Стефана Првовенчаног. Такав благослов нема ниједан народ на свету, због чега ти кроз векове из уста побожног народа стижу овакве речи хвале:

Радуј се, јер си радосно душу Господу предала!

Радуј се, јер нас мошти твоје приводе Небеском миру!

Радуј се, јер моштима твојим украшаваш иконостас студенички!

Радуј се, јер се пред моштима твојим потоци суза кроз векове пролише!

Радуј се, јер си се удостојила да уђеш у рајске обитељи!

Радуј се, јер си пред Господа смело стала и казала: Ево мене и деце моје коју си ми дао!

Радуј се, јер си Богу увек за све благодарност приносила!

Радуј се, смерна монахињо међу царицама!

Радуј се, кротка царице међу подвижницама!

Радуј се, света Анастасија, мајко најсветијег Србина, светога Саве!

Кондак 13.

О, света мајко Анастасија, родитељнице родитеља нашега, светога Саве, прими ове молитвене похвале и принеси их Милосрдном Господу, како би се смиловао на нас и грехе нам опростио, и благоизволео да нас прими у Царство своје, где се непрестано чује песма Анђела: Алилуја!

Овај кондак се чита три пута, па онда опет икос 1. и кондак 1. и онда молитва, на крају.

Молитва

О, света Анастасија, мајко онога који нам је и отац и мајка, јер нас је за сву вечност родио у Господу Христу, мајко светога Саве, првога и највећег у роду нашем. Заиста је дар од Бога бити мајка, а још већи дар бити мајка светитеља Божијих, а ти си, света Анастасија, тај дар још и умножила, јер си и сама светитељка постала, засијавши красотом душе своје у Царству Небеском. Зато те ми, пород твој духовни и чеда твоја Србска, смерно приклонивши колена, молимо да са синовима својим и супругом светим пошаљеш благослова на земљу Србску и на нас недостојне и у грехе и страсти огрезле, како би се пренули и из смрти у живот повратили. Време истиче, вечност је пред вратима, а ми, као да ћемо још ко зна колико дуго пребивати овде, побеђени телом својим и нахушкани од ђавола, грешимо и то свесно грешимо, лудо се уздајући у милост Божију, лудо мислећи да ћемо се пред смрт покајати. А Господ може још ове ноћи да нас позове, непокајане, неспремне за брачну одају Небеског Женика. Стога те молимо, мајко наша, по благодати која ти је дата, да завапиш пред Праведним Судијом, да нас косне стрелом силе своје и обрати нас из лењих и неумних у бодре и мудре борце Христове, који се свим силама боре за Царство Небеско. Измоли нам сузе покајања, а и целом народу Србском, како нас Господ не би одбацио од себе и избрисао из Књиге Живих. Измоли нам благодатне силе која ће нас упутити и учврстити на стази Христових заповести, јер само тај пут у Живот Вечни води. Измоли нам још времена да се Богу обратимо и да Њега само прослављамо и да се Њему само поклањамо, како би нас примио у Царство своје, како би и ми са свима светима и свим силама Небеским прослављали Бога Тројичнога, Оца и Сина и Светога Духа, кроз сву вечност бесконачних векова. Амин.

Спасовдан, 2020.
Мирко И. Нанић